

tíðindablaðið sosialurinn

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: P/f Sosialurinn ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtaksstjóri: Krisjan Dahl
Bláðólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórin Smith
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurinn
Prent: P/f Pressan 1981

So var bert jarðarferðin eftir

TAÐ var kanska onkur, sum helt, at nú fór tann ótespuliga válfarin hjá Dagblaðnum í deyðanum hjá Olof Palme at halda uppat.

MEN sjálvsagt skuldi sjálvt jarðarferðin eisini nýtast til at »prógva« gudloysið hjá javnaðarmonnum. Og blaðið leyst nú at vera so forharmað um, at Palme varð jarðaður, »uttan at Várhara varð tikin uppá tungunak«. At harmurin ikki stingur so djúpt sæst av, at eisini skal glósast um tað undir Per í Leysari Luft. Hetta er bert ein liður í eini árslangari herferð móti javnaðarmonnum fyri at vera ókristnar, væl vitandi um, at tað, sum verður endurtikið nógv ofta, fer fólk at trúgva.

Í HESUM færinum er tað tó beinleiðis ósannindi, sum verða borin fram. Á grøvini las biskuppurin í Stockholm nevniliga 13. kapítul í 1. Korintara brævi, har Paulus vísir á, at hvat vit enn gera, so nyttar tað einki, um vit ikki hava kærleika! Hetta vita teir á Dagblaðnum væl, tí greitt varð frá hesum í sjónvarpssendingini frá jarðarferðini og hevur eisini staðið í blaðunum.

ANNARS hava eisini verið hildnar hóp av minningargudstænum í kirkjum um alt Svøríki, og dagin eftir morðið var eisini hildin minningargudstæna í sóknarkirkjuni hjá Palme, Storkyrkan, sum var stúgvandi full av fólki. Vit fara at halda okkum frá at gera fleiri viðmerkingar til hesa spekulatið í tí, sum mong meta heilag, og henda mannagongd man so tala fyri seg.

VIT skulu tó gera vart við, at blaðstjórin á DB er ikki nakar sjálvbestaltur talsmaður fyri kristindómin. Tað er so, at tann flokkur, sum hann er blaðstjóri hjá, telur millum sínar álitismenn ein hóp av trúgvandi fólki. Hesi umboða flokkinn í øllum stigum. Til seinasta val vóru upp til helvtin av valevnum hjá flokkinum í teimum ymsu valdømunum aktivir prædikmenn, og eru teir í dag lægtingsmenn og tiltaksmenn. Í landsstjórnini hjá flokkinum eru bæði deknar og prædikmenn. Og meirilutin í nevndini í Dagblaðnum eru samkomuleiðarar.

ØLL hesi fólk prædika javnan júst tann sama boðskap, sum varð lísín á grøvini hjá Palme. Og tað skal sigast,

at tað er sjáldan, at ein so stórir flokkur av kristnum hava slíkan møguleika fyri at vísa í verki tað, sum teir prædika, í hesum færinum við at ávirka tann politikk, sum teir stuðla og kunnu ávirka.

MEN verðsliga úrslitið av hesum virksemi er — Dagblaðið.

VIT skulu ikki eins og hetta blað døma nakran. Tað hoyrir heilt øðrum hægri maktum til. Men fólk munnu sjálvi duga at meta um, í hvønn mun tann kapitl, sum varð lísín á grøvini hjá Palme, samsvarar við tann boðskap, sum hann hevði at fara fram. Og í hvønn mun hann samsvarar við boðskapin hjá Dagblaðnum og teimum, sum hava beinleiðis og óbeinleiðis ábyrgd av hesum blað, og sum kalla seg kristin.

Fyrra Korintbræv 13. kapittul

Hin »mangan betri vegurin«.

Um eg so tali við tungum menniskja og eingla, men havi ikki kærleika, eri eg vorðin ljóðandi málmur ella klingandi bólla.

2. Um eg so havi profetagávu, kenni øll loyndarmál og eigi allan kunnskap, og um eg so havi alla trúgv, so kann eg flyta fjøll, men havi ikki kærleika, eri eg einki.

3. Og um eg so býti út, fátækum til føði, alt, ið eg eigi, og um eg so gevi líkam mítt at verða brennt, men havi ikki kærleika, batar tað mær einki.

4. Kærleikin er langmóðigur, er mildur; kærleikin ber ikki øvund, kærleikin reypar ikki, blásist ikki upp;

5. hann ber seg ikki ósæmiliga at, sækir ikki sitt egna, gøymir ikki agg, tilroknar ikki hitt illa;

6. hann gleðist ikki yvir órættvísi, men gleðist yvir sannleika;

7. hann breiðir yvir alt, trýr øllum, vónar alt, tolir alt.

8. Kærleikin fellur aldri burtur. Men profetagávur — tær skulu fáa enda; somuleiðis tungutala — hon skal halda uppat; og kunnskapur — hann skal fáa enda.

9. Tí vit kenna í stykkjum, og vit profetara í stykkjum;

10. men tá ið hitt fullkomna kemur, skal tað, sum í stykkjum er, fáa enda.

11. Tá ið eg var barn, talaði eg sum barn, hugaði sum barn, dæmdi sum barn; men tá ið eg varð maður, legði eg av hitt barnsliga.

12. Nú siggja vit jú í spegli, óklárt; men tá skulu vit siggja andlit til andlit; nú kenni eg í stykkjum, men tá skal eg kenna til fullnar, eins og eg sjálvur eri til fullnar kendur.

13. So verða tey tá verandi, trúgv, vón, kærleiki, hesi trý — men størstur av teimum er kærleikin.

Leingið flogvøllin í Vágum

Lat okkum í hesum máli halda partapolitikuttan fyri, okkum øllum at gagni.

I dag er flogvøllurin 1420 metrar langur, iroknað trygdarpettir.

Til tess at fara undir fraktflúgv, nýtist okkum ein vøll, ið er uml. 1600 metrar, tað kostar uml. 50 mill. kr. at leingja vøllin, og kann gerast uppá stutta tíð, at byggja nýggja floghavn í Føroyum kostar nakrar hundrad mill. kr. og tekur nógv ár.

Vit hava øll hoyrt/ lisið — og sæð í sjónvarpinum, at ilt er hjá skipum og virkjum at fáa endarwnar at rokka saman.

Vit vita eisini, at fiskurin, ið fæst við Føroyar er heimsins besti, og tað liva vit øll av.

Okkara grannalond Ísland, Noreg og Bretland útflyta fyrsta floks góðskaðan fisk — fiskavørur loftvegis og fáa nógvur ferðir betur betur pris enn vit i dag hava møguleika at fáa. Orsøkin er: vøllurin er ov stuttur. Hetta verða tó sjálvandi altið lutfalsliga smáar nøgdir av heildarveði og aling, men til topp-pris.

Fleiri halda tó, at flogvøllurin liggur ov langt frá miðjuni í Føroyum. Her meini eg við, har flest fólk búgva, og tí størst virksemi er.

Hetta er møguliga rætt,

men tað er — og verður alla tíðina børt um hetta. Tá flogferðslan byrjaði tíðliga í 60-unum, tók tað 3 timar at koma t.d. úr Havni. Í dag tekur tað 1 tíma og 50 minuttir, við bussum og fergu, ja møguliga enn tá stytri. Hja eysturoyingum nakað tað sama, norðingum eitt sindur longri. Úr Suðuroynni verður um stutta tíð møguligt at fara frá hús-um sama dag tú skalt-á flog. Hetta hevur ikki verið møguligt. Neyðugt hevur verið at fara frá hús-um dagin fyri. Úr Sandoyinni, Nólsoy, Hesti, Koltri og Skúvoy er eisini møguligt at koma til flogvøllin innan fyri rimuliga tíð, nakrar timar. Til sammetingar kann nevast, at skalt tú úr Keypmannahavn til Føroyar og t.d. býr í útjardaraokinum á Keypmannahavn, tekur tað 1 tíma og meir at koma til Kastrup floghavn, við tok og buss. Tað ber eisini til hjá okkum at koma úr miðjuni í Føroyum til flogvøllin innan fyri 1 tíma, tað kostar nakrar mill. kr. at fáa tað gjørt, men kortini einki i mun til hvat tað kostar at byggja nýggja floghavn.

Viðvikjandi regulariteti av flogferðsluni kann sigast, at i dag eru vit næstan á hædd við mest framkomnu floghavnir, um

heilt stutta tíð verður helst møguligt at lenda í Vágum við sýni niður í 600 metrar, tað sama ið krevst til at fara á flog við Boeing 737/200 flogferum hjá Maersk Air i dag. Til sammetingar kann nevast, at i dag lenda B737 flogferini hjá Maersk Air i uml. 2500 metra sýni, bert tann vegin ið lendast skal.

Fyri fáum árum síðan var neyðugt við upp til 10 kilometra sýni **báðar vegir**, flogvallarrættindur er 310-130 gradir (útnorðing-landsuðring).

Samanumtikið, verður hetta fram, t fæst reglulig fraktflúgv í lag heilt skjótt, við útflutningi av fyrsta floks feroyskum vørum, innflutning av vørum, ið neyðugt er at fáa skjótt fram. Her hugsi eg um okkara skipaflota, skipasmíðjur og aðrar, ið hava fyri neyðini at rfáa fraktina skjótt. Tað eru nógv avmarkaðir møguleikar i dag. Umframt allar aðrar møguleikar, ið ikki ber til at festa á blað nú.

Vega-skipanetið verður enn betur útbýgt og kortini **nógvar mill. kr.** spardar fyri feroyska samfelagið, øllum Føroya fólk i til gagns.

Við kvøðu
i Sorvági á
Grønarismessu 1986
Mikkjal Simonsen

Er bonusskipanin rætta loysnin?

Í gjár, 11. mars, kundi ein hoyra í Útvarpinum áhugaverða sending um tørvandi arbeiðsorku á flakavirkjunum. Hetta var og er tibetur ikki á øllum av flakavirkjunum. Gamalt er, at eitt býtt kann spyrja meir enn 10 vís kunnu svara uppá.

Nú skal hetta orðatakið ikki beinast til tann spyrjandi í hesum føri.

Lat meg fyrst siga takk til Magnus Bæch stjóra i Sorvági, ein av mínum mongu vinum. Lat meg skoyta uppi beinan vegin, at vit vil pástanda, at eg bert eigi vinir.

So er at koma til kjarnan í málinum. Rætt segði tú Magnus, tað hvørki er ella hevur verið nokur forðan fyri tørvandi arbeiðsorku. Tímalónin á øllum arbeiðsplássum i dag er i lagi, og er hon væl og virðiliga sáttmálalundin. Men sum eisini eitt

annað orðatak sigur: »At eitt kann fáa oksan til brunnin, men 10 fáa hann ikki at drekkja«. Hann ella hon, ið hevur umstøður at fara til arbeiðis og ikki fer. Har er bara tað til hindurs, at tey rætt og slætt ikki hava arbeiðshug. Tá er tað sagt á so vakran hátt sum tilber. Tað má sigast og av rættum haldast, at at har eitt land, ella oyggjar sum i hesum føri hjá okkum, røpar eftir arbeiðsmegi, tá átti at staðið væl til samfelagsliga sæð. Men tað, ið liggur nær næst hjartanum, er hatta, at lokka fólk til arbeiðis, og lova bonusskipan, jú meira tú leggur úr hondum. Har er tað ið tampurin brennur. Hatta er nakað sum sjálvur fjandin hevur lagt upp til. Ein av øllum teim mongu freistingunum hann hevur lagt eftir seg.

Vit hava nokk øll hoyrt

um eina sitrónpressu. Eins og pressan fær tann seinasta dropan av saftini út, á sama hátt er tað við menniskjanum. Bonus er við øðrum orðum ein pressa fyri at fáa tann seinasta sveittadropan úr kroppi tinum. Nú eru kvinnur ivaleyst meira vanar við at vinda tvøgu, hon er rættuliga herð so leingi tú ikki hevur rist hana út aftur, so hon skal turka vætuna upp i seg. Eins og hetta dømi er kvinnan. Tá hon hevur staðið allan dagin og pressað, um kvøldið er hon helst sum bleyta tvøgan. Mannin kann eg samanbera við at blása kýk. Hann verður harður og trútin meira tú blæsar, men fær so og slaka av, og tak so toppin úr kýkinum, tá verður hann bleytur og viðgjørigur og søkkur saman. Soleiðis sær ein út-pressaður maður út, tá ið